

af den Finska trögheten och flegman såsom orsak härtill. Kanske kunde denna sökas i det slösande lefnadssättet i landet öfverhufvud, hvilket gör, att ingen trafikant åtnöjes med en ringare vinst vid sina företag, utan hellre lefver overksam, väntande på tillfälle till en rikare skörd; då det deremot karakteriserar den driftiga affärsmannen att så vidt möjligt icke släppa ur händerna något tillfälle att uppgöra en affär inom hans krets, vore denna äfven mindre lönande. Kanske har man ansett förevarande fråga tillhöra denna sednare klass af affärer, men skall, då man hunnit blifva öfvertygad om den stora fördel densamma bringar, för den visa ett större deltagande.

Man har föreslagit bildandet af tvenne bolag, det ena för städerna vid Finska viken, det andra för dem vid den Bottniska. Detta förslag kan hafva sin goda grund isynnerhet med afseende på kontrollen och den nödiga kännedomen om både fartyg och skeppare. Likväl synes det oss just i detta hänseende tjenligast, att åtminstone städerna Raumo och Nystad komme att tillhöra det Sydfinska bolaget.

Om detta godkännes, så synes väl lämpligt, att ett antal skeppsredare t. ex. i Uleåborg skulle förena sig om inbjudning till en sammankomst i någon af mellersta Österbottens städer, hvarvid det ju skulle stå dem fritt att utsträcka denna inbjudning till skeppsegare i flera eller färre städer, då det äfven blefve öfverlemnadt åt bolagets eget afgörande, för huru många deltagare detsamma ville lemna rum. Ty om den princip af detsamma följdes att tillåta assurans för fartyg äfven utom bolagets distrikt, så vore fördelen af dess verksamhet lika gagnelig äfven för dem, hvilka icke ursprungligen skulle tillhöra deltagarens antal; och sålunda vore farhågan för mindre solida rederiers deltagande aflägsnad, hvilken kanske nu afhåller någon eljest för saken intresserad man från att uppträda såsom bolagets stiftare.

Förän vi till det anförda bifoga ett förslag, att inflyta i ett blifvande bolags stadgar, af samma Insändare, hvars uppgifter och bedömanden i ämnet finnas anförda uti N:o 31, äro vi skyldiga Ins:s yttrade förundran öfver att se sitt bref publiceradt, det förklarande: att i samma bref rättighet blifvit oss lemnad »att utdraga det möjligen goda, om sådant vore att finna,» samt att vi tillfölje häraf gjorde nämnda »utdrag» ur brefvet, hvilket vi ansågo i hög grad läsvärdt. Ins. behagade således finna, att han gifvit oss bestämdt uppdrag härtill, äfven som han torde anse ursäktligt, att vi icke kunna ingå i enskild korrespondens öfver de ämnen, hvilka i detta blad afhandlas.

Ins:s nu meddelade högst gagneliga förslag lyder derhän: att till bolagets säkerhet mot sjelfförvållade sjöskador assuranspremien borde bestämmas lägre för fartyg, hvars skeppare ett visst antal år fört ett hos bolaget försäkradt fartyg utan förlust för detsamma, högre deremot för ett sådant, hvars skeppare åbragt bolaget förluster – allt detta nemligen i de fall, då bolaget sådant nödigt pröfvar.

140 I VÅRT KÄRA FÄDERNESLAND ...

Saima n:o 39 26.IX 1844

50

I vårt kära fädernesland har det täcka könet med möda kommit så långt på emancipationens bana, att det i hufstaden deltagit uti mankönets privilegier på gymnastikens utöfvande – men blott sjukgymnastikens. I nabolandet, Sverige, har liberalismen redan längesedan hunnit den punkt, att all slags gymnastik är qvinnan tillåten. Sednast har

qvinnoverlden i Stockholm tagit ut ännu ett steg och lagt sig på simkonstens utöfning. Vid en magisterpromotion i denna både den glupska gäddans och den sirliga löjans ädla konst hafva tre unga tärnor offentligen uppträdt att deltaga i den manliga ungdomens lekar. Sjelfva det kyrkligt-biskopligt-kristliga Biet omtalar med »angenäm öfverraskning deras legera drägter, hängande hår, lättheten, vigheten och elasticiteten i deras rörelser.» Lycklig den, som lefver så länge, att han får se skönheten såsom utbildad amazon taga sin karl i kragen! En sådan lycklig man får väl då uteslutande njuta nöjet att värma sig vid köksspisen och trampa vaggan.

10

141 »FINNEN ÄR DOCK ALLTID HANDLINGENS MAN HELDRE ÄN ORDETS.»

Saima n:o 39 26.IX 1844

Till allmän förvåning har Morgonbladet om dessa Helsingfors Tidningars ord yttrat: att de utgöra »antingen en tom, intetsägande floskel eller en beklaglig egenkärleks bedrägliga fantasier.»

20

Skulle man icke kunna tro, att Morgonbladet ansett dessa ord vara en enstaka, tillfällig företeelse af bramarbaserande tanklöshet? Förstår då icke Morgonbladet, hvilken afskyvärd bana det beträdt i och med dessa sina djerfva yttranden? H. T:s ord, äro de icke den allmänna opinionens röst, denna allmänhets, som haft tillfälle år ut och år in vänja sig vid endast dylika segerrika utgjutelser? De återkomma ju dagligen i Tidningarnes ord öfver allt, hvad Finland och dess förhållanden rör, och det skulle förutsätta en hög grad af misstroende, om ännu mången skulle anse alla dessa trumpetstötter för blott munväder.

Inser icke Morgonbladet, att det slägte, som söfves af dylika smekande visor, skall finna sig oändligen generadt genom hvarje försök att framvisa förhållandenas insida, att afkläda dem ordens förgyllning? Den sjelfbehagliga hvilan är så ljuflig. Man drömmer så godt den stilla drömmen om alltings fullkomlighet. Och den, som störer denna ro, han är uppenbarligen en fredsstörare. Kanske åter man icke godt i våra bygder – om blott de få barkbrödsätarena unnantags, och dricker godt, så långt de förfalskade vinerna tillåta, och sofver väl den långa vinternatten bak den sköna, varma ugnen? Är då icke allt som det skall vara? Är man icke så en »handlingens man»? Gör icke industrin derunder jettesteg? Och »i andligt afseende åter, hvilket lif, hvilken rörlig verksamhet»? »Mottager icke Finnens kraft odlingen och tillagnar sig sjelfverksamhet dess innehåll»? »Vinner icke det nationela medvetandet i klarhet och stadga»? Göras här icke tvål och kort? Köpas här icke böcker? Tryckas här icke tidningar sen? Och om tvål och böcker sparsammare begagnas, så begagnas dock korten desto flitigare. Och om tidningarne intet annat innehålla, så visa de dock i svart på hvitt, att vi äro »handlingens män»! Hvad göres oss mera behof?

30

Hvartill då alla anmärkningar, som göra detta fullkomlighetstillstånd misstänkt? Väcka de icke endast ofrid och oro? Hvad vilja t. ex. pietisterne, då ju folket hvarje söndag ganska ordentligt går i kyrkan, åtminstone det sämre folket. Och huru ordentligt betalar icke bonden prestens kappar? Hvartill skriket om inhemsk industri, då rockar och stöflor fås från Petersburg? Hvad pratar man om behofvet af en inhemsk litteratur, då af den utländska kan fås hela skeppslaster? Och hvad vill man då med tidningarne? Finland har väl stått der det står,

50